

Når nok er nok

Af Bodil Enoch, formand for Horserød-Stutthof Foreningen

I 2011 blev Horserød-Stutthof Foreningen dømt for støtte til terror, fordi der var blevet samlet sølle 17.000,- kr. ind over en periode på 5 -6 år. De fleste penge blev sendt til PFLP efter Israels sønderbombing af Gaza. Så lang tid gik der, fra vi sendte den første liste med navne på indsamlere til justitsministeriet, til dommen faldt.

Den 12. september 2014 afleverede foreningen en anmeldelse på Station 1, politistationen på Halmtorvet i København, mod udenrigsminister Martin Lidegaard, regering og folketing for nøjagtig den samme forseelse, nemlig støtte til terror. Nu må vi så vente og se om der igen skal gå 5 eller 6 år før vi ser et resultat af anmeldelsen. Den noget forbløffede politiassistent lovede, at anmeldelsen ville blive overbragt den lokale politikommissær, som så skulle sørge for det videre fornødne. Vi fik også et stykke papir med et stempel og en kvittering på at anmeldelsen var afleveret.

Det kan umiddelbart ligne en hævnaktion fra Horserød-Stutthof Foreningen, men det er overhovedet ikke tilfældet. Vi har afsonet straffen, som foreningens daværende formand Anton Nielsen blev idømt. Vi har betalt bøde og advokat, og er som sådan færdige med den sag. Det har dog ikke forhindret os i at følge med i hvad terrorlovene har for konsekvenser for retspolitikken i dagens Danmark.

Hykleriet

Det der er udslagsgivende i denne sag er, at der i Københavns Byret sidder 10 danskere med kurdisk baggrund sigtet for støtte til terror, for at have samlet penge ind til ROJ-TV og for at have støttet PKK. De har siddet i retten flere gange om ugen i et år nu, og det er ikke til at vide hvornår sagen ender og dommen falder. At de bliver dømt, er der ikke nogen tvivl om. Politiet og anklagemyndigheden vil, sammen med den tyrkiske ambassade, sørge for at der statueres et eksempel.

Det er nøjagtigt det samme, nemlig støtte til terror, som udenrigsministeren, regeringen og folketinget er ud i, ved at vedtage at sende et dansk herculesfly til det nordlige Iraq for at hjælpe med at levere våben og forsyninger til de kurdere der bekæmper IS (Islamisk Stat). Det meget sandsynligt, at denne hjælp vil havne hos PKK, og dermed støtter Danmark en organisation som står på EU's, USA's og Danmarks terrorliste. Vi har flere gange i den senere tid fået spørgsmålet: ”Jamen, vil I da ikke hjælpe med at bekæmpe IS?”, og det er da et relevant spørgsmål. Det vil vi da gerne, men vi kan ikke acceptere hykleriet og dobbeltmoralen udvist af vore folkevalgte politikere. Det krænker vor retssikkerhed, at der åbenbart er andre regler og love der gælder for almindelige danskere end for politikerne i folketinget.

Løsningen

Det er ikke svært at løse problemet. Sagen mod kurderne i byretten skal frafaldes, og det kan den nemt blive hvis PKK, som EU domstolen allerede i 2008 anbefalede, slettes af terrorlisterne. Så kan vi sende al den hjælp til PKK som de har behov for i kampen mod IS. Martin Lidegaards bemærkninger om at det ikke handler om Danmarks forhold til PKK og terrorlisterne er tågesnak og en dårlig undskyldning, for ikke at skulle lægge sig ud med Tyrkiet. Endnu engang er det vigtigere, at vi holder os gode venner med Nato og USA, end at vi tænker os om og ser længere end vor egen næse. Det kan ikke gå hurtigt nok med at få revideret terrorlovene og herunder terrorlisterne, og det sker ikke før vi tør tage en åben debat om hvem der er terrorister og hvem der ikke er.